

1 Μαΐου: Εορτάζει ο Όσιος Νικηφόρος ο Χίος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Όσιος Νικηφόρος, τη μνήμη του οποίου τιμά σήμερα η Εκκλησία μας, γεννήθηκε στο Καρδάμυλα της [Χίου](#) περί το 1750 μ.Χ. από ευσεβείς γονείς και το αρχικό του όνομα ήταν Γεώργιος.

Σε νεαρή ηλικία, αφού σώθηκε από την αρρώστια του λοιμού, αφιερώθηκε από τους γονείς του στην Παναγία τη Νεαμονήτισσα, για να Την υπηρετήσει.

Εν συνεχεία, εισήλθε στη Νέα Μονή και εκάρη μοναχός και έλαβε το όνομα **Νικηφόρος**. Η Αδελφότητα της Νέας Μονής τον έστειλε στα Σχολεία της Χίου. Δασκάλους του είχε τους Γαβριήλ Αστρακάρη, **Νεόφυτο Καυσοκαλυβίτη** και τον λόγιο και ιεροκήρυκα **Ιάκωβο Μαύρο**. Στη Νέα Μονή μένει διαρκώς κοντά στον σεβάσμιο Γέροντα Άνθιμο τον Αγιοπατερίτη.

Μετά το τέλος των σπουδών του επανέρχεται στη Μονή, χειροτονείται διάκονος και στη συνέχεια πρεσβύτερος. Διορίζεται Διδάσκαλος στη Σχολή της Χίου επί σχολαρχίας **Αθανασίου του Πάριου** ως το 1802 μ.Χ., οπότε ανέλαβε την Ηγουμενία της Νέας Μονής.

Λόγω της ακαταστασίας στην Ιερά Μονή και των ποικίλλων αντιδράσεων των πατέρων, αποχώρησε από αυτή και κατέφυγε στο Ρεστά, στο μονύδριο του **Αγίου Γεωργίου**, όπου μόναζε και ο ιεροδιδάσκαλος Ιωσήφ από τα Άγραφα.

Υπό την επίδραση του **Αγίου Μακαρίου**, που βρισκόταν στα τελευταία έτη της ζωής του, και με τον οποίο ήταν πάντοτε σε συχνότατη επικοινωνία, και του μεγάλου διδασκάλου Αθανασίου Παρίου, που από το 1812 μ.Χ. αποσύρθηκε στα Ρεστά, και μαζί με τους μοναχούς Ιωσήφ και Νείλο τον Καλόγνωμο, ο **ιερομόναχος Νικηφόρος**, εγκαταβιώνει στην **Μονή των Ρεστών**.

Από τα **Ρεστά** διήλθαν και έλαβαν ενίσχυση στην πίστη τους οι νεομάρτυρες Δημήτριος ο Πελοποννήσιος, Μάρκος ο νέος και Αγγελής ο Αργεΐος.

Είκοσι χρόνια σκληρών ασκητικών αγώνων στη Μονή των Ρεστών, που συνδυάζεται με ακαταπόνητη εργασία, καθώς ο όσιος φυτεύει πλήθος δέντρων, που και σήμερα ακόμη χαρίζουν τη σκιά και την ομορφιά τους στους προσκυνητές. Διανέμει αφθόνως δενδρύλια ως ευλογία και παρακινεί τους χωρικούς να φυτεύουν δέντρα.

Συνέγραψε πολλά ψυχωφελή βιβλία, όπως την Ακολουθία των Αγίων Πατέρων Νικήτα, Ιωάννου και Ιωσήφ και την Ιστορία της Νέας Μονής. Το 1819 μ.Χ. εξέδωσε στην Βενετία το Νέον Λειμωνάριον με βίους Νεομαρτύρων, έργο συλλογικό αφού την αρχική ύλη συνέλεξαν ο Αρχιεπίσκοπος Κορίνθου Μακάριος και ο Μέγας Διδάσκαλος **Αθανάσιος ο Πάριος**.

Ο ιερός Νικηφόρος συνέθεσε Χαιρετισμούς και Ύμνους και Ιδιόμελα και Ασματικές Ακολουθίες. Κάποτε όμως αρρώστησε στη Χώρα, στο σπίτι της αδελφής του, και πέθανε αφού έζησε όσια ζωή, το καλοκαίρι του 1821 μ.Χ. Το λείψανό του μεταφέρθηκε και ετάφη στα Ρεστά. Τα λείψανά του ανευρέθησαν το 1845 μ.Χ.

Ο βίος και η ακολουθία του γράφτηκαν το 1907 μ.Χ., όταν για πρώτη φορά εορτάστηκε επίσημα ο Άγιος.